

STRANDKAMPING KNUS EN NIEMAND STOORT ZICH ERAAN

◀ Slapen op hetstrand, normaal mag het niet.

▶ Welke tent was nou de mijne?

▼ Wakker worden op het strand met yogaschool Omana, die meereist met de StrandKamping.

FOTOS
EVERT-JAN DANIELS

Al negen weken trekt de StrandKamping langs de Haagse kust. Het AD mocht maandag een nachtje blijven slapen. 'Op het strand gaat er een knop om. Alles gaat wat langzamer en niemand vindt dat erg.'

Maja Landweer

Voor de receptie – een tafel met een doek erboven – staat een kleine rij mensen. „Ik probeer zo snel mogelijk in te checken, hoor”, zegt StrandKampingbaas Ricardo Sparreboom. Om er schuld bewust aan toe te voegen: „Ik ben daar alleen niet zo goed in.” En inderdaad, zelfs als hij in de 'snelle stand' staat, maakt hij er een uitgebreid verhaal van. Hoe het werkt, wat er allemaal te doen is... Maar het is niet erg, want we zijn op het strand. Hier heeft niemand haast. Je krijgt er vanzelf dat lome gevoel: door de zon op je hoofd en door het ploegen door het mulle zand.

Sparreboom slaapt al meer dan twee maanden op het strand. Hij reist mee met de pop-up camping, die elke week weer naast een andere strandtent neerstrijkt, het tijdelijke 'camping-

Op het strand is het los. Het komt allemaal niet zo op tijd aan. Dat kan ook niet

– Ricardo Sparreboom

clubhuis'. Nu is dat bij Zuid, dat 'een beetje een surfsfeertje' heeft, zegt de campingbaas. „Een beetje bohémien.” En het leuke is, vervolgt hij, dat de sfeer op de camping meeverandert met het strandpaviljoen waar de camping naast staat. „Dit keer bieden we surfles aan.”

Sparreboom heeft het druk. Hij doet de boekingen, de receptie, alles. Tot aan het ophalen van afval toe. Hectisch, maar ook weer niet, zegt hij. „Op het strand is het los. Het komt allemaal niet zo aan op tijd. Dat kan ook niet. Het is alleen al een half uur lopen naar de auto.” Ongeduldige gasten kom je hier ook niet tegen. „Mensen komen hier om te genieten, om even zichzelf te zijn.”

Op het strand slapen is voor veel mensen iets magisch. „Wie wil dat nou niet”, zegt Sparreboom. „De zon in de zee zien zakken, wakker worden van het geruis van de branding.” Alleen: het mag niet. Want het zou maar een rommeltje worden. Alleen dit jaar is

er een uitzondering op de regel gemaakt: vanwege 'Feest aan zee', het jubileumjaar waarmee wordt gevierd dat Scheveningen als badplaats 200 jaar bestaat, mag het voor één keer wél. Binnen de keurige grenzen van de StrandKamping dan.

De aanstichter ervan is Jeroen Struving, de eigenaar van de Haagse Strandhuisjes bij Kijkduin. Sparreboom: „Hij zag een foto van kamperende mensen op het strand, 100 jaar geleden, en dacht: hoe leuk zou het zijn als dat weer kon?” Hij haalde Sparreboom erbij, die drie jaar geleden de Kijkduin Obstacle Run, een sportevenement op het strand, heeft opgezet. „Hij wist dat ik lastige dingen kan organiseren. Op het strand is alles moeilijk, er spelen heel veel belangen. Van de ondernemers tot de natuurliefhebbers.”

Het lukte. Het duo zette een knusse camping neer waar niemand zich aan stoort. „Ons motto is: we laten het schoner achter dan we het aantreffen.”

In slaap vallen bij 't ruisen van de zee

Vanaf het middaguur kunnen de gasten inchecken. Via een pad dat door de zonovergoten duinen slingert kom je bij de juiste 'strandslag'. Een bord op het strand wijst verder de weg. De camping ligt verscholen achter de wat hoger gelegen strandtent, tegen de duinen aan. In rijen staan de zandkleurige tentjes opgesteld. Net kleine bergjes. Alsof ze hier horen.

Sahara-editie

Het is een speciale Sahara-editie tent, vertelt Sparreboom. „Van technisch katoen. Dat heeft een rustieke uitstraling, maar is luchtiger dan een klassieke katoenen tent.” Ook niet onbelangrijk: het materiaal is zon- en zandbestendig. „Polyester tenten zijn makkelijker om op te zetten, maar als je dat materiaal zo intensief gebruikt als wij doen heb je aan het eind van de zomer alleen maar flarden over.”

De organisatie heeft bewust gekozen voor een tent zonder stok in het midden, zodat je

▲ Met de voeten in het zand voor de Sahara-tent.

FOTO EVERT-JAN DANIELS

“Mijn vriend verraste me hiermee

– Taylor

dicht tegen elkaar aan kunt kruipen. „Dat is romantischer.”

Het strand is verzegend heet, maar de tent biedt koelte. Het is er goed toeven. Het voelt als een privé-stukje strand, helemaal voor jou alleen. Je kunt je er verschuilen en als je het geluk hebt een tent op de eerste rij te hebben, dan heb je eerste klas uitzicht op zee. Zo vanuit de tent.

Buren Tom (24) en Taylor (25) liggen knus bij elkaar voor hun tentje. Deze maandag zijn ze precies vier jaar samen. Taylor: „Tom verraste me hiermee. Hij had mijn werk afgebeeld. Ik had geen idee. Het duurde even voor ik snapte wat er aan de hand was.” Tom: „We hebben elkaar leren kennen op het strand.” Taylor: „Zo'n mooi gebaar.”

Ze komen gewoon uit Den Haag, zoals veel gasten, maar hier op het strand - ook al is het misschien maar een kwartiertje fietsen - lijkt de stad heel ver weg. Er is alleen zand en zee. Als de avond vordert, verkleurt langzaam de

lucht. Van zachtblauw naar streperig roze, geel en warm oranje. De campinggasten, stellen en vrienden zitten bij hun tentjes. Het is rustig. Na tien minuten klinkt er alleen nog wat geroezemoes, wat gelach. De laatste 'gewone' badgasten druipen af. Het strand is leeg als de veegwagen voorbij trekt. Nu het strand stil is, hoor je ineens de golven. Ze beuken op het strand. Door het eentonige geluid sukkel je al snel in slaap. 's Ochtends is het strand leeg. Sommige campinggasten nemen een duik in zee, anderen worden wakker met yogajuf Marjke van yogaschool Omana, die meereist met de camping.

De StrandKamping reist rond sinds 11 juni en staat telkens drie dagen op één plek. Deze week is de intieme camping, die 100 tenten telt, voor het eerst helemaal uitverkocht. De laatste editie begint op 3 september bij strandtent De Staat. De organisatie zou er graag een terugkerend evenement van maken. „Of dat mogelijk is weten we niet. Ons lijkt het leuk.”